

Statsministeren (J. O. Krag): Hr. Henry Christensen, venstres ordfører, beskæftigede sig med, om valgresultatet var klart eller mindre klart. Jeg forstår meget vel den overvejelse, der ligger bag det, hr. Henry Christensen sagde, og jeg skal ikke lægge skjul på, at i socialdemokratiet havde vi gerne set et endnu klarere valgresultat. Så langt er vi enige.

Jeg må dog sige, at jeg i og for sig synes, valgresultatet for hvert af de tre regeringspartier var særdeles klart. Når jeg siger det til venstre og til de konservative, skal det såmænd være sagt i allerstørste sagtmodighed. Vi har selv spist af nederlagets bitre frugter, og vi ved, hvordan de smager, så det skal ikke være sagt i nogen form for overmod. Men jeg synes faktisk, at valgresultatet for hvert af partierne var klart. Jeg vil også gerne her fra talerstolen erkende, at jeg synes det radikale venstre havde et meget smukt valgresultat. Det var over min forventning, og jeg har næsten ment at kunne forstå, at det også var over det radikale venstres forventning. Det var et overordentlig smukt resultat.

Men man kommer ikke uden om, at i samlet sum er valgresultatet tilstrækkelig klart til at begrunde den regeringsdannelse, der har fundet sted. Det er jo vitterligt, at 89 er mere end 88, og ganske særlig er 90 mere end 88. Jeg vil gerne takke hr. Moses Olsen for hans velovervejede udtalelser her fra talerstolen, som jeg fuldt ud respekterer. Jeg forstår af dem, at vi ikke kan regne med altid at kunne mønstre 90 stemmer. Men som sagt: 89 går jo også.

Så vender man tilbage til spørgsmålet om en bred regeringsdannelse. Nu indrømmede hr. Henry Christensen, at det ikke havde været fremme under valgkampen. Det var heller ikke fremme før valgkampen. Det er vel i og for sig ret afgørende, sådan føler jeg det i hvert fald, at for hele den danske befolkning og alle de danske vælgere har det stået sådan, at det valg, vi nu har haft og gennemlevet de første konsekvenser af, var et valg mellem en fortsat VKR-regering eller en socialdemokratisk regering. Det er jo, hvad man har sagt fra venstre-konservativ-radikal side. Ikke mindst hr. Henry Christensens partiformand, hr. Poul Hartling, sagde det i endog meget stærke og, forekom det mig, noget personligt formede

vendinger. Det var det, vælgerne blev stillet over for. Der blev mig bekendt ikke et eneste sted på noget vælgermøde nævnt den mulighed, at man efter valget skulle danne en VKRS-regering. Der blev ikke sagt noget om under valget, at fællesmarkedsproblemet nødvendiggjorde denne brede regeringsdannelse. Så forekommer det mig lidt dristigt at pege på det.

Jeg tror oven i købet, hr. Niels Helveg Petersen gjorde det på den måde, at det var en naturlig regeringsdannelse. Ja, hvorfor er den nu naturlig? Det forekommer mig at være en lidt dristig formulering. Vi har oplevet $3\frac{3}{4}$ år, hvor det ikke var spor naturligt for VKR at samarbejde med socialdemokratiet, hvor vore selvstændige forslag og vore ændringsforslag kun nød en meget ringe bevågenhed fra de tre daværende regeringspartiers side. Så længe man havde sit flertal på de 20 mandater, var der ikke spor naturligt i VKRS-samarbejdet. Men i samme øjeblik man havde mistet dette flertal, blev det pludselig så vældig naturligt at samarbejde med socialdemokratiet.

Nu håber jeg da, at disse naturlige samarbejdstanker kan fortsætte, og jeg håber, at vi i modsætning til, hvad vi oplevede i går, må gå en periode i møde, hvor disse koldfrontdannelser i dansk politik kan tøs op, sådan at vi fra sag til sag kan få et bredt samarbejde mellem alle folketingets fem partier om problemernes løsning.

Hr. Henry Christensen siger, at der er enighed mellem os om fællesmarkedsproblemerne. Det er der vel også i det store og hele. Jeg skal her henvise til, hvad ministeren for udenrigsøkonomi har sagt. Der er i hvert fald punkter, som vi anser for væsentlige forudsætninger for vores indtræden i fællesmarkedet, der skal løses i denne sal, bl. a. vedrørende jordproblemer og kapitalvindingsspørgsmål, og dér håber jeg, at de tre partier til højre her i salen lever op til fællesskabet om fællesmarkedspolitikken. Man kan jo ikke stille det sådan op, at det kun er noget, socialdemokratiet skal leve op til. Det må venstre, konservative og radikale skam også leve op til. Vi venter altså deres saglige og imødekommende holdning, når de enkelte af disse spørgsmål lægges frem her i folketinget som konkrete lovforslag.

Jeg skal i forbindelse med fællesmarkeds-